

Цей центр повинен оперативно реагувати на вкидання інформації з Росії та розробляти протоколи протидії. Також цей центр повинен планувати спеціальні інформаційні операції - безпосередньо у Росії через опозиційні ЗМІ.

По-друге, центр повинен взаємодіяти з проукраїнськими інтернет-спільнотами. Однак давати прямі команди щодо публікацій буде шкідливо для загальної справи. Представники центру мусять або самі бути лідерами громадської думки, або мати дружні стосунки з такими лідерами - журналістами і блогерами.

Далі можна буде розставляти акценти у мережах, створювати на базі спільнот "троль-сотні". Цей підхід є гібридним - не настільки централізованим, як у Росії, але й не настільки аматорським, громадянським, який переважає зараз в Україні.

По-третє, слід використовувати нетрадиційні засоби впливу на територіях, де наші медіа недостатньо присутні: в окупованому Криму та у захоплених російськими терористами районах Донбасу. Необхідну інформацію можна запускати через

спілкування з місцевими жителями та через радіомережі.

По-четверте, Україна повинна протидіяти пропаганді у закордонних ЗМІ. Потрібно постійно наголошувати на небезпеці перетворення Росії на неофашистську державу, на тому, що вона не зупиниться на агресії проти України, а піде на захід.

Для "старої Європи" вагомим аргументом буде те, що збитки від санкцій є тимчасовими, а небезпека створення вогнищ нестабільності з потоками біженців та наркотичним трафіком буде постійною, якщо не зупинити Росію на нинішніх кордонах і не змусити її залишити Крим.

Треба також переконувати виборців у країнах ЄС не голосувати за ультраправі сили на виборах до Європарламенту, адже вони є союзниками Росії у Європі.

м. Чернівці
2016 рік

**Відділ систематизації законодавства,
правової роботи та правової освіти
управління реєстрації нормативно-
правових актів, правової роботи та
правової освіти Головного
територіального управління юстиції
у Чернівецькій області**

ЮРИДИЧНИЙ ПОРАДНИК

ПРОТИДІЯ
НЕГАТИВНОМУ
ВПЛИВУ
ІНФОРМАЦІЙНОЇ
ПРОПАГАНДИ

м. Чернівці
2016 рік

ЮРИДИЧНИЙ ПОРАДНИК ПРОТИДІЯ НЕГАТИВНОМУ ВПЛИВУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПРОПАГАНДИ

Будь-який сучасний політичний, військовий чи суспільний конфлікт містить інформаційну складову.

Показовим є конфлікт між новою українською владою та російськими терористами.

Інформаційна війна - один з найголовніших елементів протистояння на Донбасі та причина легкої анексії Криму Росією.

Свідоме нагнітання антиукраїнської істерії під час Євромайдану призвело до того, що в Криму не знайшлося критичної маси людей, здатних чинити опір окупації. Зате зросла кількість тих, хто зрадив анексії.

Росія заздалегідь створила централізовану систему пропаганди своїх ідей і цінностей, а також дискредитації ідей, поширених у Європі.

Дискредитує Москва і саму ідею незалежності колишніх радянських республік, в тому числі України.

Останнім часом у Росії також активно впроваджуються ідея російського месіанізму та концепція "обложеної фортеці" - мовляв, всі проти нашої великої держави.

Толерантність подається як потурання розпусті, прагнення змінити владу - як прояв фашизму або впливу США, робота неурядових громадських організацій - як підривна діяльність. Натомість штучно створюється культ сили та авторитарної влади, поширюється ідея необхідності повернути порядки СРСР.

Ця пропаганда здійснюється через пресу, Інтернет і телебачення - не випадково сепаратисти захоплюють телевежі для ретрансляції російських каналів. На зарплаті у російської влади сидять цілі групи "тролів", які або видаляють небажану інформацію, або перетворюють цікаву для публіки тему на "помийну яму".

Пропагандистська машина в Україні надто повільна і неорганізована. Телебачення у більшості випадків ще має довіру, але все залежить

від стосунків власника каналу з діючою владою.

Крім того, рівень телевізійної пропаганди у Росії є настільки високим, що після зміни влади в Україні значна частина глядачів, які дивилися українські канали паралельно з російськими, тепер надають перевагу російським.

Більш-менш об'єктивна картинка, яку тепер почали давати українські канали, виглядає менш перекожливою, ніж професійна російська пропаганда.

В Інтернеті справи йдуть набагато краще, однак тут і досі нема професійного підходу. Нема системних дій влади - все зав'язане на ініціативах громадськості. Ці потуги виглядають цілком пристойно, але на відміну від професійних пропагандистських акцій вони не мають значного впливу.

Що треба робити?

По-перше - створити координаційний медіацентр при РНБО, який би складався з головних редакторів провідних видань, політтехнологів та спеціалістів з інформаційної політики, зокрема із силових структур та МЗС.